

Jan Schneider: Normalizátor Kolář

 infokurýr.cz/n/2023/01/22/jan-schneider-normalizator-kolar

kurýr

22. ledna 2023

Poradcem bývalého komunisty a (bývalého?) rozvědčíka generála Petra Pavla, který usiluje o zvolení prezidentem Česka, je bývalý zaměstnanec ministerstva zahraničních věcí Petr Kolář.

Nenapsal jsem diplomat, abych neurazil příslušníky této noblesní branže, píše Jan Schneider v komentáři pro Prvnizpravy.cz, protože – nu, poslechněte si sami další ze skvělých pořadů „**Aby bylo jasno**“ Jany Bobošíkové a Hany Lipovské. Zde je doslovný přepis toho, co řekl Petr Kolář na adresu posledních demonstrací a demonstrujících:

„Začínám mít pocit, že to přeháníme s tou tolerancí, že nesmíme být tolerantní k netolerantním, že nemůžeme nechávat lidi, kteří jsou pod několika exekucemi, jsou to v podstatě spodina společnosti, aby tady si dělali v tom prostoru společenském, sociálním a politickém, co chtějí.“

Co to Petr Kolář vlastně chce? Chce přestat s tolerancí k netolerantním, čili sám se chce stát netolerantním, čímž pádem by se k němu další podobný týpek začal – s odkazem na jeho výrok – chovat též netolerantně. A tak dál. Velmi osobitá cesta k uklidnění společnosti!

Lidé s exekucemi jsou podle Koláře „spodina společnosti“ – nu ano, nenakradli si, prokázali neschopnost, na rozdíl od té naopak všeho schopné smetánky společnosti, jejíž se cítí být Kolář součástí, proto volí „majestátní plurál“ (nesmíme!).

A ta spodina, což je podle Kolářova výrazu již docela pobuřující, by si tu ráda dělala co chce! Myslí si, že na ně platí Všeobecná deklarace lidských práv, nebo – jako kdysi ti drzí signatáři Charty 77 – se dokonce dožadují, aby stát dodržoval své zákony, do nichž například patří mezinárodní pakty o občanských, lidských, hospodářských, sociálních a kulturních právech! Skandál!

Co mi to jen připomíná? V následujících ukázkách stačí zaměnit slovo „Charta“ za slovo „demonstranti“, nebo „socialistický“ za „současný“, či „západní“ za „východní“ a podobně – a hned jsme doma, odkud Petr Kolář bere inspiraci.

„Ztroskotanci a samozvanci“ – tak se jmenoval článek v Rudém právu z 12. ledna 1977, v němž byli takto pojmenováni a bez jakékoliv možnosti se obhájit kritizováni všichni, kteří připojili svůj podpis pod základní dokument Charty 77, požadující dodržování československých zákonů a celospolečenský dialog s vládou. Píše se v něm doslova: **„Ve svém zavlém boji proti pokroku se mezinárodní reakce pokouší vytvořit zdání jakési široké antisocialistické fronty, do níž se snaží zavléci vedle otevřených zrádců i kolísající a dezorientované jednotlivce a skupiny ...“** – ano, to byli předchůdci dnešních „dezolátů“. Pozměnil se slovník, nezměnily se však způsoby normalizátorů.

Anebo toto:
„Naše socialistická vlast byla velkorysá i vůči přímým organizátorům kontrarevoluce. Velkorysost si však nesmějí vysvětlovat jako naši slabost. Neměli by

zapomínat, že trpělivost lidí má své meze.“ (Ve jménu socialismu a šťastného života proti rozvratníkům a samozvancům, Svoboda, Praha 1977, s. 23.) — Přepišme to obecněji, aby to šlo lépe Kolářovi k figuře: ***„Naše vlast byla velkorysá i vůči přímým organizátorům. Velkorysost si však nesmějí vysvětlovat jako naši slabost. Neměli by zapomínat, že trpělivost lidí má své meze.“***

Ústav pro studium totalitních režimů ve svém textu o normalizaci uvedl například toto:

„Spíše než obranu před nepřítelem kampaň proti Chartě evokovala pocit spravedlivého rozhořčení a ztráty trpělivosti.“

„... socialistická média odhalují manipulativní techniky médií západních. ... Hovoří se o ideologické manipulaci, a přitom se manipuluje. ... Má odhalení cizí lži posílit legitimitu ideologie? Rudé právo demaskuje metody chartistů, uvádí jejich zkreslené a z kontextu vytržené informace na pravou míru, odhaluje jejich spojení se západními centrály a pokleslé motivace ... Ideologická hra na odhalování manipulativních technik západních médií tak jen podtrhuje absurdnost celé komunikační situace.“

Ani československý rozhlas tehdy nezůstal pozadu! Už 11. ledna 1977 večer odvysílal komentář obávaného rozhlasového normalizátora Květoslava Faixe, šéfredaktora Ústředního vysílání politického zpravodajství a publicistiky. Z jeho tónu – o chartistech hovořil jako o pomahačích imperialismu, zrádcích a renegátech zahrnovaných tučnými honoráři – mohl obyčejný posluchač jen těžko vytušit, jak ostrá a mohutná kampaň proti Chartě 77 bude. Následujícího dne už byly komunistickou stranou ovládané sdělovací prostředky plné odpadlíků, chytráků, elitářů či zkrachovanců – příklad, jakými výrazy na adresu chartistů se to v člancích a v rozhlasovém či televizním vysílání jen hemžilo.

Chartista Václav Benda ve své stati „O politicky motivovaných represích“ v roce 1986 pro nás velmi poučně (protože bohužel i aktuálně) napsal, **že za necelých deset let existence Charty 77 se vystřídaly nejrůznější formy represe, od difamačních kampaní v tisku přes administrativní opatření všeho druhu až po represe policejní a justiční (většinou motivované politicky, se snahou najít zástupnou kriminální delikvenci). Také cíle těchto útoků se měnily, od snahy po izolaci chartistů od společnosti dalekosáhlým zastrašováním všech potenciálních sympatizantů (od příbuzných a přátel jednotlivých signatářů až po jejich sousedy a spolupracovníky v zaměstnání), přes snahy o rozmělnění a umrtvení disentu postupným “odřezáváním okrajů”, totiž vězněním a perzekvováním méně známých signatářů, až po snahy o jeho zničení jediným razantním úderem, za cenu uvěznění nejznámějších aktivistů, kteří byli teoreticky pokládáni za “nedotknutelné”. Žádná z těchto metod nezaznamenala jednoznačný úspěch a musíme tedy počítat s tím, že se k nim státní moc v různém sledu opět vrátí – pokud náhodou nevymyslí něco docela nového.“**

Takže zhruba toto jsou ideové zdroje a „morální“ inspirace Petra Koláře, poradce (bývalého?) zpravodajského důstojníka a komunisty Petra Pavla, který míří na Hrad, doprovázen za minulého režimu vystudovanou politručkou coby první dámou.

Člověku se ani nechce si představit, kdyby tento „první pár“ České republiky někam vyjel a byl optán na jejich životní pouť. Leckoho by při jejich odpovědi napadlo – slovy Zdeňka Jemelíka – byl vůbec nějaký 17. listopad 1989?

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Převzato První zprávy

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: